

Τροποποιημένη πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την πρόσβαση στην περιβαλλοντική πληροφόρηση ⁽¹⁾

(2001/C 240 E/34)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2001) 303 τελικό — 2000/0169(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 250 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ στις 6 Ιουνίου 2001)

Στις 14 Μαρτίου 2001, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ψήφισε σε πρώτη ανάγνωση όσον αφορά τις τροπολογίες που κατατέθηκαν επί της προτάσεως της Επιτροπής για μια οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την πρόσβαση στην περιβαλλοντική πληροφόρηση [COM(2000) 402 τελικό της 29ης Ιουνίου 2000].

Το άρθρο 250 παράγραφος 2 της συνθήκης της ΕΚ αναφέρει ότι εφόσον το Συμβούλιο δεν έχει αποφασίσει, η Επιτροπή μπορεί να τροποποιήσει την πρότασή της καθ' όλη τη διάρκεια των διαδικασιών που οδηγούν στη θέσπιση κοινοτικής πράξης.

Στο παρόν κείμενο, η Επιτροπή εκφέρει τη γνώμη της σχετικά με τις τροπολογίες που υιοθετήθηκαν από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

1. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Διαβίβαση της πρότασης στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο [COM(2000) 402 τελικό] σύμφωνα με το άρθρο 175 παρ. 1 της συνθήκης ΕΚ: 29 Ιουνίου 2000.

Γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής: 29 Νοεμβρίου 2000.

Γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών: 15 Φεβρουαρίου 2001.

2. ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Η πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την πρόσβαση στην περιβαλλοντική πληροφόρηση θα αντικαταστήσει την οδηγία 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 7ης Ιουνίου 1990, σχετικά με την ελεύθερη πληροφόρηση για θέματα περιβάλλοντος. Καταρτίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 8 της εν λόγω οδηγίας, που καλεί την Επιτροπή να υποβάλει οποιαδήποτε πρόταση αναθεώρησης θεωρεί απαραίτητη βάσει της κτηθείσας πείρας από την εφαρμογή της οδηγίας. Η πρόταση [COM(2000) 400 τελικό, της 29ης Ιουνίου 2000], συνοδευόταν από έκθεση της Επιτροπής σχετικά με την κτηθείσα πείρα από την εφαρμογή της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ.

Ο στόχος της πρότασης είναι τριπλός:

1. Κάλυψη των ελλείψεων που παρατηρήθηκαν κατά την πρακτική εφαρμογή της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ.
2. Προπαρασκευή ενόψει της κύρωσης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας της σύμβασης της Οικονομικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη των αποφάσεων και την προσφυγή στη δικαιοσύνη για θέματα περιβάλλοντος (της καλούμενης σύμβασης του Aarhus), που υπεγράφη το 1998, μέσω της ευθυγράμμισης της πρότασης προς τις αντίστοιχες διατάξεις της ως άνω σύμβασης.

3. Προσαρμογή της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ στις εξελίξεις που έχουν παρατηρηθεί στον τομέα των τεχνολογιών των πληροφοριών και της επικοινωνίας ώστε να αντικατοπτρίζει τις αλλαγές στον τρόπο με τον οποίο δημιουργούνται, συλλέγονται, αποθηκεύονται και διαβιβάζονται οι πληροφορίες.

Λόγω των πολυάριθμων προτεινόμενων τροπολογιών στην οδηγία 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου, κρίθηκε σκόπιμο, για λόγους αυξημένης διαφάνειας και νομικής βεβαιότητας, η εν λόγω οδηγία, αντί να τροποποιηθεί, καλύτερα να αντικατασταθεί. Τοιουτοτρόπως, στους ενδιαφερομένους και στο ευρύτερο κοινό γενικότερα, θα καταλήξει μία νομοθετική πράξη που θα διαθέτει σαφήνεια και συνοχή. Ωστόσο, το υφιστάμενο κεκτημένο δεν τίθεται υπό συζήτηση.

Τα κεντρικά σημεία της πρότασης είναι:

- Η παροχή δικαιώματος στην πρόσβαση στις περιβαλλοντικές πληροφορίες (αντί της ελευθέριας πρόσβασης σύμφωνα με την οδηγία 90/313/ΕΟΚ) και η διασφάλιση της διάθεσης και διασποράς των περιβαλλοντικών πληροφοριών στο κοινό μέσω, ιδιαίτερα, των νέων τεχνολογιών για τις πληροφορίες και την επικοινωνία.
- Ο ευρύτερος ορισμός της περιβαλλοντικής πληροφόρησης σε σχέση με εκείνον της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ, καθώς και ο λεπτομερέστερος ορισμός των δημόσιων αρχών.
- Ο περιορισμός σε ένα μήνα (αντί των δύο της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ) της προθεσμίας μέσα στην οποία οι δημόσιες αρχές πρέπει να παρέχουν τις αιτούμενες πληροφορίες στους αιτούντες.
- Διευκρινίζεται περαιτέρω το πεδίο εφαρμογής των εξαιρέσεων όπου δικαιολογείται η άρνηση παροχής πληροφόρησης. Η άρνηση παροχής πρόσβασης σε πληροφόρηση επιτρέπεται μόνον εφόσον η αποκάλυψη των πληροφοριών θα επηρεάσει δυσμενώς τα συμφέροντα που προστατεύονται από την εξαίρεση. Το δημόσιο συμφέρον που εξυπηρετείται από την αποκάλυψη των πληροφοριών πρέπει να σταθμίζεται σε σχέση με εκείνο των ενδιαφερομένων που εξυπηρετούνται από τις εξαιρέσεις. Εφόσον το ειδικό βάρος του δημόσιου συμφέροντος που εξυπηρετείται από την αποκάλυψη υπερτερεί εκείνου των συμφερόντων που προστατεύονται από μίαν εξαίρεση, τότε πρέπει να παρέχεται πρόσβαση στις πληροφορίες.
- Περιλαμβάνονται, επίσης, λεπτομερείς διατάξεις για τα τέλη που μπορεί να ζητούν οι δημόσιες αρχές για την παροχή των αιτούμενων πληροφοριών. Η παροχή των πληροφοριών δεν μπορεί να γίνεται υπό τον όρο της προκαταβολής των τελών.

⁽¹⁾ ΕΕ C 337 E της 28.11.2000, σ. 156.

- Προβλέπονται δύο είδη διαδικασιών αναθεώρησης (διοικητική και δικαστική διαδικασία) για την αντιμετώπιση πράξεων ή παραλείψεων των δημόσιων αρχών σε σχέση με αιτήματα για πρόσβαση σε περιβαλλοντικές πληροφορίες.
- Η πρόταση περιλαμβάνει λεπτομερείς διατάξεις για την καλούμενη ενεργητική παροχή πληροφοριών από τις δημόσιες αρχές, δηλ. τις πληροφορίες που πρέπει να διαχέουν αυθόρμητα οι δημόσιες αρχές, ιδιαίτερα μέσω διαθέσιμων τεχνολογιών για τις πληροφορίες και την επικοινωνία.
- Πέντε χρόνια μετά το χρονικό όριο μεταφοράς στην εθνική νομοθεσία, θα πρέπει να γίνει αναθεώρηση της οδηγίας. Στην αναθεώρηση θα πρέπει να ληφθούν υπόψη τα συμπεράσματα των εκθέσεων από τα κράτη μέλη σχετικά με την κτηθείσα πείρα από την πρακτική εφαρμογή της οδηγίας.

3. ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ ΠΟΥ ΕΓΚΡΙΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

Στις 14 Μαρτίου 2001, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε και τις 30 προταθείσες τροπολογίες.

Η Επιτροπή δέχθηκε εν μέρει τις τροπολογίες 1 (2^ο και 3^ο μέρος), 11 (3^ο και 4^ο μέρος), 15 (8^ο και 10^ο μέρος), 19 (3^ο μέρος), 21 (7^ο μέρος), 24 (την παραπομπή στο άρθρο 3 παράγραφος 5 και 2^ο μέρος), 25 (1^ο και 2^ο μέρος), 26 (3^ο μέρος, 4^ο μέρος για τις περιβαλλοντικές συμφωνίες) και 28 (3^ο μέρος).

Οι τροπολογίες 13 (1^ο μέρος), 17, 19 (6^ο μέρος), 20 (2^ο και 3^ο μέρος), 21 (1^ο και 6^ο μέρος), 23 (2^ο μέρος), 24 (τελευταίο μέρος) έγιναν δεκτές κατ' αρχήν υπό τον όρο όμως της αναδιτύπωσης ή της αναδιάταξης.

Η τροπολογία 3 έγινε δεκτή καθ' ολοκληρία.

Οι τροπολογίες 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 16, 18, 22, 27, 29 και 30 δεν έγιναν δεκτές.

Η θέση της Επιτροπής όσον αφορά τις τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου είναι η εξής.

3.1. Τροπολογίες καθ' ολοκληρία δεκτές από την Επιτροπή

Η Επιτροπή μπορεί να δεχθεί την τροπολογία 3 καθώς παρέχει τη δυνατότητα πλήρους ευθυγράμμισης της πρότασης με τη σύμβαση του Aarhus.

3.2. Τροπολογίες εν μέρει δεκτές από την Επιτροπή

Η Επιτροπή μπορεί να δεχθεί τα μέρη 2 και 3 της τροπολογίας 1 στην αιτιολογική σκέψη 1 της πρότασης με τελική διατύπωση την εξής:

«Η αυξημένη πρόσβαση του κοινού στις περιβαλλοντικές πληροφορίες που κατέχουν οι δημόσιες αρχές ή άλλοι φορείς για λογαριασμό των δημοσίων αρχών προωθεί την ελεύθερη ανταλλαγή απόψεων και την πολύπλευρη ενημέρωση, έχει ουσιαστική σημασία όσον αφορά τη χρηστή διοίκηση για την εξασφάλιση της εμπιστοσύνης στις δημόσιες αρχές, της

δημοκρατικής συμμετοχής των πολιτών, με σκοπό να εξασφαλισθεί ότι η κοινοτική νομοθεσία στον τομέα αυτό εφαρμόζεται πλήρως και ουσιαστικά και να αυξηθεί η ευαισθητοποίησή τους προς τα περιβαλλοντικά θέματα και ως εκ τούτου να βελτιωθεί η προστασία και η ποιότητα του περιβάλλοντος σε ολόκληρη την Κοινότητα.»

Η Επιτροπή μπορεί, επίσης, να δεχθεί τα μέρη 3 και 4 της τροπολογίας 11 στην αιτιολογική σκέψη 21, με τελική διατύπωση την εξής:

«Οι δημόσιες αρχές πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να επιβάλλουν τέλη για την παροχή περιβαλλοντικών πληροφοριών τα οποία, εν τούτοις, δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν ένα εύλογο ποσό. Θα πρέπει, περαιτέρω, να μην υπερβαίνουν το πραγματικό κόστος αναπαραγωγής και να μην περικλείουν το κόστος του χρόνου που δαπανά το προσωπικό για τις αναζητήσεις. Εν προκειμένω επιβάλλεται να εκδίδεται και να διατίθεται στους αιτούντες πίνακας τελών, μαζί με πληροφορίες όσον αφορά τις συνθήκες υπό τις οποίες μπορεί να απαιτηθεί ή να υπάρξει απαλλαγή από την καταβολή τελών. Δεν θα πρέπει να απαιτείται προκαταβολή των τελών.»

Το τμήμα της τροπολογίας 15 για το άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο β) γίνεται επίσης δεκτό, διατυπούμενο ως εξής:

«παράγοντες όπως οι ουσίες, η ενέργεια, ο θόρυβος, οι ακτινοβολίες ή τα απόβλητα, συμπεριλαμβανομένων των ραδιενεργών αποβλήτων που επηρεάζουν ή ενδέχεται να επηρεάσουν τα στοιχεία του περιβάλλοντος που αναφέρονται στο σημείο α) ή την ανθρώπινη υγεία και ασφάλεια.»

Το τμήμα της τροπολογίας 15 για το άρθρο 2 παράγραφος 2 σημείο γ) είναι ομοίως δεκτό, διατυπούμενο ως εξής:

«οποιοδήποτε νομικό ή φυσικό πρόσωπο που ασκεί δημόσια διοικητικά καθήκοντα βάσει της εθνικής νομοθεσίας, συμπεριλαμβανομένων ειδικών καθηκόντων, δραστηριοτήτων ή υπηρεσιών σχετικών με το περιβάλλον».

Για να διασφαλιστεί η συνέπεια, η αιτιολογική σκέψη 12 της πρότασης της Επιτροπής θα πρέπει να καταργηθεί.

Η Επιτροπή μπορεί επίσης να κάνει δεκτό το τμήμα της τροπολογίας 15 για το άρθρο 2 παράγραφος 3 νέα, με τελική διατύπωση την εξής:

«Πληροφορίες που κατέχει δημόσια αρχή, πληροφορίες για το περιβάλλον που έχει λάβει ή παραγάγει δημόσια αρχή».

Το τμήμα της τροπολογίας 19 για το άρθρο 3 παράγραφος 5 γίνεται επίσης δεκτό, διατυπούμενο ως εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη θεωρούν τις πρακτικές λεπτομέρειες για αποτελεσματικότητα στη διάθεση των περιβαλλοντικών πληροφοριών. Οι εν λόγω πρακτικές λεπτομέρειες μπορεί να περιλαμβάνουν τουλάχιστον:»

Το τμήμα της τροπολογίας 21 για την ρήτρα κλεισίματος γίνεται επίσης δεκτό από την Επιτροπή. Συνεπώς, στην αρχή πρέπει να προστεθεί η ακόλουθη πρόταση:

«Οι προαναφερθέντες λόγοι για άρνηση αποκάλυψης πληροφοριών ερμηνεύονται με περιοριστικό τρόπο».

Η Επιτροπή μπορεί επίσης να κάνει δεκτή εν μέρει την τροπολογία 24 για το άρθρο 5 παράγραφος 1, με τελική διατύπωση την εξής:

«Οι δημόσιες αρχές δύνανται να επιβάλλουν τέλη για την παροχή περιβαλλοντικών πληροφοριών, εφόσον το ποσό που ζητείται είναι εύλογο. Τα τέλη πρέπει να μην υπερβαίνουν το πραγματικό κόστος αναπαραγωγής των αιτούμενων πληροφοριών και να μην περικλείουν το κόστος του χρόνου που δαπανά το προσωπικό για τις αναζητήσεις. Δεν επιτρέπεται η προκαταβολή τελών για την παροχή πληροφοριών».

Το τμήμα της τροπολογίας 24 για το άρθρο 5 παράγραφος 3 γίνεται επίσης δεκτό και θα πρέπει να διατυπωθεί ως εξής:

«Εξασφαλίζεται η δωρεάν πρόσβαση σε δημόσια αρχεία ή καταλόγους που καταρτίζονται και τηρούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 5». Η υπόλοιπη παράγραφος παραμένει αμετάβλητη.

Τα τμήματα της τροπολογίας 25 σχετικά με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 6 μπορούν, επίσης, να γίνουν δεκτά. Θα πρέπει, ωστόσο, να διατυπωθούν αντιστοίχως ως εξής:

«Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ώστε ο αιτών, εάν θεωρεί ότι το αίτημά του για πληροφορίες αγνοήθηκε, απορρίφθηκε αδικαιολόγητα (εν μέρει ή πλήρως), απαντήθηκε μερικώς ή δεν αντιμετωπίστηκε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 3, 4 ή 5, να μπορεί να ασκήσει προσφυγή ενώπιον δικαστηρίου ή άλλης ανεξάρτητης και αμερόληπτης προς τούτο νομοθετικά συσταθείσας αρχής για τον έλεγχο της νομιμότητας των πράξεων ή των παραλείψεων της δημόσιας αρχής».

Πέραν της διαδικασίας ελέγχου της νομιμότητας ενώπιον δικαστηρίου ή αρχής, όπως προβλέπεται στην ως άνω παράγραφο 1, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο αιτών διαθέτει πρόσβαση σε διαδικασία επανεξέτασης εκ μέρους της δημόσιας αρχής των πράξεων ή παραλείψεων της ή σε διαδικασία διοικητικής αναθεώρησης από άλλη ανεξάρτητη και αμερόληπτη νομοθετικά συσταθείσα αρχή, καθώς και ότι οποιαδήποτε σχετική διαδικασία είναι συνοπτική, δωρεάν ή με περιορισμένο κόστος.»

Η Επιτροπή μπορεί επίσης να δεχθεί τα τμήματα της τροπολογίας 26 σχετικά με το άρθρο 7 παράγραφος 1 δεύτερη πρόταση και στ) νέα, με την εξής συνεπώς διατύπωση:

«Οι πληροφορίες που δημοσιοποιούνται εκ μέρους των δημοσίων αρχών περιλαμβάνουν τουλάχιστον: στ) τις περιβαλλοντικές συμφωνίες».

Το τμήμα της τροπολογίας 28 που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 της πρότασης της Επιτροπής γίνεται επίσης δεκτό, διατυπούμενο ως εξής:

«Το αργότερο ένα χρόνο μετά την έκδοση της οδηγίας, η Επιτροπή διαβιβάζει στα κράτη μέλη έγγραφο καθοδήγησης στο οποίο ορίζει σαφώς τον τρόπο με τον οποίο επιθυμεί να συντάξουν τα κράτη μέλη τις εκθέσεις τους».

3.3. Τροπολογίες κατ' αρχήν δεκτές από την Επιτροπή

Η Επιτροπή μπορεί να δεχθεί την πρόταση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για αναθεώρηση της οδηγίας τέσσερα χρόνια (αντί των πέντε στην πρόταση της Επιτροπής) μετά το χρονικό όριο για τη μεταφορά της οδηγίας από τα κράτη μέλη στην εθνική τους νομοθεσία στην τροπολογία 13. Η αιτιολογική σκέψη 24 της πρότασης μπορεί να διατυπωθεί, επομένως, ως εξής:

«Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να υποβληθεί σε αναθεώρηση με βάση την εμπειρία τέσσερα χρόνια μετά το χρονικό όριο για τη μεταφορά της».

Για τη διασφάλιση συνέπειας, το άρθρο 8 παράγραφος 1 της πρότασης θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως, διατυπούμενο ως εξής:

«Το αργότερο μέχρι (εισάγεται η ημερομηνία που αντιστοιχεί σε τέσσερα χρόνια μετά την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 9), τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση ως προς την κτηθείσα εμπειρία από την εφαρμογή της οδηγίας».

Η Επιτροπή μπορεί, επίσης, να δεχθεί κατ' αρχήν το στόχο της τροπολογίας 17. Ωστόσο, η Επιτροπή πιστεύει ότι η τροπολογία αυτή θα εξυπηρετούσε καλύτερα το σκοπό της εάν ετίθετο στο τέλος του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημείο β). Η Επιτροπή μπορεί επίσης να δεχθεί κατ' αρχήν το τμήμα της τροπολογίας 20 που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο β) της πρότασης το οποίο, ως αποτέλεσμα της αποδοχής των μερών αυτών των τροπολογιών θα πρέπει να διατυπωθεί ως εξής:

«η αίτηση είναι προδήλως παράλογη ή υπερβολικά αόριστη. Όταν μια αίτηση για πληροφορίες είναι διατυπωμένη με υπερβολικά αόριστο τρόπο, η υπόψη δημόσια αρχή ζητά από τον αιτούντα να παράσχει σχετικές διευκρινίσεις και τον βοηθά σε αυτό κατά το δυνατόν μετά την παραλαβή της αίτησης».

Η Επιτροπή μπορεί επίσης να δεχθεί το τμήμα της τροπολογίας 19 με το οποίο ζητείται η εισαγωγή μιας νέας πρότασης στην τελευταία παράγραφο του άρθρου 3 παράγραφος 5. Ωστόσο, η Επιτροπή πιστεύει ότι η τροπολογία αυτή θα εξυπηρετούσε καλύτερα το σκοπό της αν ετίθετο ως νέο σημείο γ) του άρθρου 3 παράγραφος 5 και εάν αναδιατυπωνόταν ώστε να ληφθεί υπόψη η διατύπωση της σύμβασης του Aarhus, λαμβάνοντας εν τέλει την εξής μορφή:

«απαιτώντας από τους υπαλλήλους να βοηθούν το κοινό στην αναζήτηση πρόσβασης σε πληροφορίες».

Το τμήμα της τροπολογίας 20, με το οποίο επιδιώκεται να υποχρεούνται από τις δημόσιες αρχές να σταθμίζουν τα διακυβευόμενα συμφέροντα όταν εφαρμόζουν την εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο γ) της πρότασης, γίνεται δεκτό κατ' αρχή υπό την προϋπόθεση της προσθήκης στην τελευταία πρόταση του άρθρου 4 παράγραφος 2 μιας αναφοράς στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο γ), με τελικό, συνεπώς, αποτέλεσμα την εξής διατύπωση:

«Οι προαναφερθέντες λόγοι για άρνηση αποκάλυψης πληροφοριών ερμηνεύονται με περιοριστικό τρόπο» (βλ. τροπολογία 21 στο 3.2) «Σε κάθε περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο γ) και παράγραφος 2 σημεία α) έως ζ), επιβάλλεται να σταθμίζεται το δημόσιο συμφέρον που εξυπηρετείται με τη διάθεση των πληροφοριών έναντι του συμφέροντος που εξυπηρετεί η απόρριψη της αίτησης. Η πρόσβαση στις αιτούμενες πληροφορίες επιτρέπεται εφόσον το δημόσιο συμφέρον υπερτερεί έναντι των επιμέρους συμφερόντων. Εν προκειμένω, και για την εφαρμογή του σημείου στ), τα κράτη μέλη μεριμνούν για την τήρηση των διατάξεων της οδηγίας 95/46/ΕΚ».

Κατά συνέπεια, η τελευταία πρόταση του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημείο γ) «Σ' αυτές τις περιπτώσεις, επιβάλλεται να λαμβάνεται υπόψη το δημόσιο συμφέρον που εξυπηρετείται από την διάθεση των πληροφοριών αυτών» θα πρέπει να καταργηθεί.

Η Επιτροπή μπορεί επίσης να δεχθεί κατ' αρχή το τμήμα της τροπολογίας 21 που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 σημείο α), υπό την προϋπόθεση της ως κατωτέρω αναδιατύπωσης ώστε να εξασφαλιστεί η ευθυγράμμιση του με τη σύμβαση του Aarhus:

«τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των διαβουλεύσεων δημοσίων αρχών, εφόσον ο εμπιστευτικός αυτός χαρακτήρας προβλέπεται βάσει εθνικής νομοθεσίας».

Η Επιτροπή μπορεί επίσης να δεχθεί το τμήμα της τροπολογίας 21 που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 σημείο ζ), υπό την προϋπόθεση της ως κατωτέρω αναδιατύπωσης του ώστε να διασφαλιστεί η ευθυγράμμιση του με τη σύμβαση του Aarhus:

«τα συμφέροντα τρίτου προσώπου που έχει παράσχει τις αιτούμενες πληροφορίες χωρίς το πρόσωπο αυτό να υποχρεούται ή να μπορεί να υποχρεωθεί εκ του νόμου να το πράξει, και όταν το συγκεκριμένο πρόσωπο δεν συναινεί στην κοινοποίηση των πληροφοριών»

Η Επιτροπή μπορεί να δεχθεί κατ' αρχή το τμήμα της τροπολογίας 23 με το οποίο επιδιώκεται να υποχρεούνται οι δημόσιες αρχές που κάνουν χρήση του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημείο γ) να παρέχουν στους αιτούντες το όνομα του υπαλλήλου που ετοιμάζει τις αιτούμενες πληροφορίες και τον εκτιμώμενο χρόνο ολοκλήρωσης, υπό την προϋπόθεση να τεθεί στο τελευταίο άρθρο, το οποίο θα μπορούσε, συνεπώς, να διατυπωθεί ως εξής:

«η αίτηση αφορά έγγραφα που δεν έχουν ακόμη ολοκληρωθεί ή εσωτερικές επικοινωνίες. Στην πρώτη περίπτωση, πρέπει να παρέχεται το όνομα του υπαλλήλου ή της δημόσιας αρχής που ετοιμάζει το αιτούμενο υλικό και ο εκτιμώμενος, εφόσον είναι πρακτικώς δυνατό, χρόνος που απαιτείται για την ολοκλήρωσή του».

Η Επιτροπή μπορεί επίσης να δεχθεί κατ' αρχή το τελευταίο τμήμα της τροπολογίας 24. Ωστόσο, θεωρεί ότι δεν χρειάζεται να επαναληφθεί καθώς η ιδέα της τροπολογίας αυτής περιλαμβάνεται ήδη στο τμήμα της τροπολογίας 24 που αφορά το άρθρο 5 παράγραφος 2 της πρότασης.

3.4. Τροπολογίες που δεν γίνονται δεκτές από την Επιτροπή

Το πρώτο μέρος των τροπολογιών 1 και 2 δεν μπορεί να γίνει δεκτό καθώς δεν υπάρχουν αντίστοιχα άρθρα στο σώμα του κειμένου.

Η Επιτροπή δεν μπορεί να δεχθεί την τροπολογία 4 με την οποία επιδιώκεται να περιληφθεί αναφορά στις μελλοντικές εξελίξεις στον τομέα των τεχνολογιών για τις πληροφορίες και τις επικοινωνίες. Η Επιτροπή είναι της άποψης ότι δεν είναι νοητό σε ένα νομοθετικό μέτρο να υπάρχει αναφορά σε μη υφιστάμενη ακόμη τεχνολογία. Στη μελλοντική ανασκόπηση της οδηγίας θα ληφθεί υπόψη οποιαδήποτε πιθανή εξέλιξη μπορεί να συμβεί στο μεταξύ. Περαιτέρω, υπενθυμίζεται ότι η πρόταση αναφέρεται σε «διαθέσιμη» τεχνολογία. Τούτο είναι επαρκές για την κάλυψη του ενδιαφέροντος που κρύβει η τροπολογία.

Κύριος σκοπός της τροπολογίας 14 είναι η προσθήκη ενός ακόμη στόχου σε εκείνον που επιδιώκεται από την πρόταση, δηλ. η καθιέρωση των προτύπων σε σχέση με την πρόσβαση του κοινού στις περιβαλλοντικές πληροφορίες, τα οποία θα πρέπει να εφαρμόζονται και στα θεσμικά όργανα της ΕΚ. Η τροπολογία αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή διότι εμπίπτει σαφώς εκτός του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας, η οποία έχει εφαρμογή μόνο στα κράτη μέλη.

Η τροπολογία 15 αφορά τους ορισμούς που θεσπίζονται στην πρόταση. Τα τμήματα της τροπολογίας που αναφέρονται στον ορισμό της «περιβαλλοντικής πληροφορίας» δεν μπορούν να γίνουν δεκτά. Ένας από τους βασικούς στόχους της πρότασης είναι να επιτύχει την κύρωση της σύμβασης του Aarhus από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Για να διασφαλιστεί η συνέπεια, οι ορισμοί θα πρέπει να κρατηθούν όσο το δυνατό κοντύτερα στους ορισμούς που θεσπίζονται στη σύμβαση. Για τους ίδιους λόγους, δεν μπορεί να γίνει δεκτή και η τροπολογία 5 που αφορά την αντίστοιχη αιτιολογική σκέψη.

Οι τροπολογίες 16 και 30 με τις οποίες επιζητείται η αντικατάσταση των προθεσμιών του ενός/δύο μηνών (για πολύπλοκες αιτήσεις) για την παροχή των αιτούμενων πληροφοριών από προθεσμίες δύο/έξι εβδομάδων (για πολύπλοκες περιπτώσεις) δεν γίνονται αποδεκτές. Κατά την άποψη της Επιτροπής, οι προθεσμίες των δύο εβδομάδων και 6 εβδομάδων για πολύπλοκες αιτήσεις είναι πολύ μικρές. Η τροπολογία 6 που αφορά την αντίστοιχη αιτιολογική σκέψη δεν μπορεί να γίνει δεκτή καθώς η αιτούμενη τροπολογία δεν αντικατοπτρίζεται στο αντίστοιχο άρθρο του σώματος του κειμένου.

Η τροπολογία 18 επιζητά να υποχρεώνονται οι δημόσιες αρχές να παρέχουν τις πληροφορίες υπό τη μορφή ή το μορφότυπο που αιτείται από τον αιτούντα, χωρίς εξαιρέσεις. Η Επιτροπή δεν μπορεί να κάνει δεκτή αυτή την τροπολογία. Οι δημόσιες αρχές θα πρέπει να διαθέτουν έναν ορισμένο βαθμό ευελιξίας να αποφασίζουν για τη μορφή ή το μορφότυπο με το οποίο θα δοθούν οι πληροφορίες. Πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι η συμμόρφωση με ορισμένες αιτήσεις θα μπορούσε να αποδειχθεί εξαιρετικά επαχθής για τις δημόσιες αρχές. Για τους ίδιους λόγους, δεν μπορεί να γίνει δεκτή και η τροπολογία 7, η οποία αφορά την αντίστοιχη αιτιολογική σκέψη.

Η τροπολογία 19 προσδιορίζει με υπερβολικές λεπτομέρειες τις πρακτικές ρυθμίσεις με τις οποίες πρέπει να επιτυγχάνεται η αποτελεσματικότητα της διάδοσης των πληροφοριών στους αιτούντες. Η Επιτροπή δεν μπορεί να κάνει δεκτή, κατά το μεγαλύτερο μέρος της, την τροπολογία αυτή καθώς, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, εναπόκειται στα κράτη μέλη και όχι στην Επιτροπή να καθορίζουν τις πρακτικές ρυθμίσεις. Η παρούσα είναι μια οδηγία πλαίσιο. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν έναν ορισμένο βαθμό ευελιξίας όταν μεταφέρουν την οδηγία στην εθνική τους νομοθεσία. Για τους ίδιους λόγους, δεν μπορεί να γίνει δεκτή και η τροπολογία 8, η οποία τροποποιεί τη σχετική με την διάταξη αιτιολογική σκέψη.

Η τροπολογία 20 αναφέρεται στους τυπικούς λόγους άρνησης παροχής πρόσβασης σε περιβαλλοντικές πληροφορίες. Για λόγους συνέπειας, η Επιτροπή δεν μπορεί να κάνει δεκτό το πρώτο μέρος της τροπολογίας. Πράγματι, καμμία παρόμοια τροπολογία δεν έχει κατατεθεί όσον αφορά τους ουσιαστικούς λόγους άρνησης.

Η Επιτροπή δεν μπορεί να δεχθεί το τμήμα της τροπολογίας 20 με το οποίο επιζητείται η κατάργηση της εξαίρεσης η οποία παρέχει τη δυνατότητα στις δημόσιες αρχές να αρνούνται την πρόσβαση σε εσωτερικές επικοινωνίες. Η εξαίρεση αυτή προβλέπεται στη σύμβαση του Aarhus. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι δημόσιες αρχές θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αρνούνται την παροχή πρόσβασης σε εξειδικευμένα εσωτερικά κείμενα.

Η τροπολογία 21 αναφέρεται στους καλούμενους «ουσιαστικούς» λόγους για απόρριψη αιτήσεων πρόσβασης σε περιβαλλοντικές πληροφορίες. Η Επιτροπή δεν μπορεί να δεχθεί τα τμήματα των τροπολογιών με τα οποία επιζητείται η απομάκρυνση από τον εξαντλητικό κατάλογο των εξαιρέσεων που προβλέπεται στη σύμβαση του Aarhus. Υπενθυμίζεται ότι η πρόταση της Επιτροπής συμβαδίζει με τη σύμβαση του Aarhus. Περαιτέρω, άρνηση πρόσβασης στις αιτούμενες πληροφορίες μπορεί να υπάρξει μόνον αν η αποκάλυψη των πλη-

ροφοριών επηρεάζει δυσμενώς τα συμφέροντα που προστατεύονται μέσω των εξαιρέσεων και μετά από στάθμιση των διακυβευομένων συμφερόντων. Εάν το δημόσιο συμφέρον υπερσκελίζει τα συμφέροντα που προστατεύονται από την εξαίρεση, επιτρέπεται η πρόσβαση στις αιτούμενες πληροφορίες. Η Επιτροπή πιστεύει, συνεπώς, ότι η πρόταση παρέχει επαρκείς εγγυήσεις για την αποφυγή καταχρηστικών αρνήσεων για παροχή πληροφοριών.

Για τους ανωτέρω λόγους, η Επιτροπή δεν μπορεί να δεχθεί το τμήμα της τροπολογίας 21 με το οποίο επιζητείται να μην επιτρέπεται στις δημόσιες αρχές να επικαλούνται οποιαδήποτε από τις προβλεπόμενες εξαιρέσεις για άρνηση πρόσβασης σε πληροφορίες σχετικές με εκπομπές, απορρίψεις και άλλες απελευθερώσεις στο περιβάλλον. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι δημόσιες αρχές θα πρέπει να μπορούν να αρνούνται την παροχή πρόσβασης σε τέτοιες πληροφορίες, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται όλες οι απαιτήσεις που θεσπίζονται στην πρόταση. Υπενθυμίζεται ότι η πρόταση της Επιτροπής δεν επιτρέπει ήδη στις δημόσιες αρχές να αρνούνται την πρόσβαση σε πληροφορίες για εκπομπές, απορρίψεις και άλλες απελευθερώσεις που υπόκεινται στο κοινοτικό δίκαιο.

Η Επιτροπή δεν μπορεί να δεχθεί ούτε το τμήμα της τροπολογίας 21 με το οποίο επιζητείται η κατάργηση της εξαίρεσης σχετικά με τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας.

Η Επιτροπή δεν μπορεί να δεχθεί το τμήμα της τροπολογίας 21 με το οποίο επιζητείται να καταργηθεί η αναφορά στην οδηγία 95/46/EK για τα προσωπικά δεδομένα. Για λόγους σαφήνειας και νομικής βεβαιότητας, είναι σκόπιμο να μνημονευθεί το υφιστάμενο κοινοτικό δίκαιο στον τομέα αυτό.

Η τροπολογία 22 επιδιώκει να υποχρεωθούν τα κράτη μέλη να καταρτίσουν κατάλογο κριτηρίων για σκοπούς εφαρμογής των εξαιρέσεων. Ο εν λόγω κατάλογος θα πρέπει να κοινοποιείται στην Επιτροπή για έγκριση. Η Επιτροπή δεν μπορεί να δεχθεί την τροπολογία αυτή. Εναπόκειται στα δικαστήρια και όχι στην Επιτροπή να ερμηνεύουν τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στην πρόταση.

Η τροπολογία 23 επιζητεί να εισαγάγει την κοινώς καλούμενη θετική σιγή (δηλ. σε περίπτωση μη παροχής των αιτούμενων πληροφοριών μέσα στην προθεσμία που καθορίζεται από την πρόταση αυτό να θεωρείται ως θετική απόκριση). Η Επιτροπή δεν μπορεί να δεχθεί αυτή την τροπολογία. Η πρόταση προβλέπει ήδη ότι οι αιτούντες μπορούν να κάνουν χρήση των μηχανισμών επανόρθωσης που προβλέπονται σε περιπτώσεις αδυναμίας απόκρισης μέσα στην ταγμένη προθεσμία.

Η Επιτροπή δεν μπορεί να δεχθεί ούτε το τελευταίο τμήμα της τροπολογίας 23 με το οποίο επιζητείται να υποχρεούνται οι δημόσιες αρχές να αποκαλύπτουν πληροφορίες που παρασχέθηκαν εθελουσίως από τρίτο έτος ώστε να τηρείται η ανωνυμία του τρίτου προσώπου. Η τροπολογία αυτή δεν είναι απολύτως συμβατή με την πρόταση της Επιτροπής, η οποία παρέχει το δικαίωμα στις δημόσιες αρχές να αρνούνται την πρόσβαση σε πληροφορίες εφόσον τυχόν αποκάλυψη μπορεί να επηρεάσει δυσμενώς τα συμφέροντα τρίτων που έχουν παράσχει τις πληροφορίες σε εθελουσία βάση.

Το τμήμα της τροπολογίας 24 με το οποίο επιζητείται η αλλαγή της σειράς των παραγράφων της πρότασης της Επιτροπής δεν έχει πραγματική προστιθέμενη αξία. Συνεπώς, η Επιτροπή προτιμά να εμμένει στην πρότασή της ως έχει.

Η Επιτροπή δεν μπορεί να δεχθεί το τμήμα της τροπολογίας 24 με το οποίο επιζητείται να μην μπορούν οι δημόσιες αρχές να επιβάλλουν τέλη όταν οι πληροφορίες αιτούνται για εκπαιδευτική χρήση. Η πρόταση της Επιτροπής παρέχει ήδη τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να ορίζουν σε ποιες περιπτώσεις μπορεί να υπάρξει απαλλαγή από την καταβολή τελών. Ωστόσο, η παρούσα πρόταση αφορά οδηγία πλαίσιο. Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν έναν ορισμένο βαθμό ευελιξίας στη μεταφορά της οδηγίας στην εθνική νομοθεσία.

Τα τμήματα της τροπολογίας 25 με τα οποία επιδιώκεται η προσθήκη νέων παραγράφων στο άρθρο 6 της πρότασης της Επιτροπής για την πρόσβαση στη δικαιοσύνη δεν μπορούν να γίνουν δεκτά καθώς με αυτά επιδιώκεται η ρύθμιση του εν λόγω θέματος με υπερβολική λεπτομέρεια. Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, ο καθορισμός των θεμάτων αυτών θα πρέπει να αφευθεί στα κράτη μέλη λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτεροτήτων των εθνικών νομικών συστημάτων.

Τα τμήματα της τροπολογίας 26, τα οποία δεν έγιναν δεκτά εν μέρει ή επί της αρχής, τείνουν στον καθορισμό με υπερβολικές λεπτομέρειες του τρόπου με τον οποίο τα κράτη μέλη θα πρέπει να δημοσιοποιούν ενεργώς τις περιβαλλοντικές πληροφορίες τις οποίες κατέχουν. Κατά συνέπεια, δεν μπορούν να γίνουν αποδεκτά. Στόχος του εν λόγω άρθρου της πρότασης της Επιτροπής είναι να θέσει μια γενική υποχρέωση ενεργητικής δημοσιοποίησης από τα κράτη μέλη των περιβαλλοντικών πληροφοριών. Ωστόσο, η οδηγία είναι μια οδηγία πλαίσιο, η οποία δεν στοχεύει στη λεπτομερή ρύθμιση του τρόπου με τον οποίο τα κράτη μέλη θα πρέπει να συμμορφώνονται με την υποχρέωση αυτή. Η Επιτροπή είναι της άποψης ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να διαθέτουν έναν ορισμένο βαθμό ευελιξίας στη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο.

Η τροπολογία 27 επιδιώκει να περιληφθεί ένα νέο άρθρο στην πρόταση, σχετικό με την ποιότητα των πληροφοριών που υπό-

κείται σε ενεργό δημοσιοποίηση από τις δημόσιες αρχές. Απαιτεί, περαιτέρω, από την Επιτροπή να υποβάλει προτάσεις για την εναρμόνιση των διαδικασιών μέτρησης των εκπομπών. Η τροπολογία αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή καθώς είναι υπερβολικά επαχθής για τις δημόσιες αρχές. Περαιτέρω, τμήματα της τροπολογίας εμπίπτουν εκτός του πεδίου εφαρμογής της πρότασης. Για λόγους συνεπείας, η τροπολογία 12, η οποία εισάγει στην πρόταση αιτιολογική σκέψη για τη νέα διάταξη της τροπολογίας 27, δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

Η τροπολογία 28 επιδιώκει, αφενός, να υποχρεούνται τα κράτη μέλη στην κατάρτιση εθνικών εκθέσεων για την κτηθείσα εμπειρία από την εφαρμογή της οδηγίας και να τις κοινοποιούν στην Επιτροπή σε συγκεκριμένες ημερομηνίες (δηλ. την 31η Δεκεμβρίου 2001 και 30η Ιουνίου 2006). Η τροπολογία δεν γίνεται δεκτή, καθώς δεν είναι ακόμη γνωστό πότε θα εκδοθεί επίσημα η οδηγία. Είναι φρονιμότερο να παραμείνει η διατύπωση της Επιτροπής («x» χρόνια και «x» χρόνια και 6 μήνες από το καταληκτικό χρονικό όριο για τη μεταφορά).

Αφετέρου, απαιτεί από την Επιτροπή να συντάξει έκθεση για την κτηθείσα εμπειρία από την εφαρμογή της οδηγίας και του κανονισμού εφαρμογής του άρθρου 255 της συνθήκης (δικαίωμα πρόσβασης σε κείμενα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής) μαζί με τυχόν προτάσεις αναθεώρησης που μπορεί να κρίνει σκόπιμες. Η τροπολογία αυτή δεν είναι αποδεκτή καθώς η αναφορά στον κανονισμό εφαρμογής του άρθρου 255 της συνθήκης ΕΚ εμπίπτει σαφώς εκτός του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας.

Η τροπολογία 29 επιζητεί τη θέσπιση προθεσμίας 12 μηνών για τη μεταφορά της οδηγίας από τα κράτη μέλη στο εθνικό δίκαιο. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η προθεσμία αυτή είναι πολύ μικρή. Για το λόγο αυτό, η τροπολογία 29 δεν γίνεται δεκτή.

3.5. Τροποποιημένη πρόταση

Έχοντας υπόψη το άρθρο 250 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή τροποποιεί την πρότασή της όπως αναφέρεται παραπάνω.